

J. V. Jannsen hakkas Tartusse asumise järele siin 1864. aastal „Eesti Postimeest“ välja andma, mis varssi mõjuvaks üldiseks avalikuks häälekandjaks tõusis. „Eesti Postimehe“ lisadena ilmuvad Tartus 1867. a. „Eesti Postimehe Jututuba“ ja „Eesti Missionär“, mida ka pealehest eraldi võib tellida. 1869. a. astub misjonilehe asemele „Eesti Põllumees“, mis niisama lahus tellitav ja nõnda teataval määral iseseisev on. 1871. a. ilmusid „Eesti Postimehe“ Jututoas“ tuttavad J. Hurti „Pildid isamaa sündinud asjust“. Samal aastal võeti lisalehes, mida J. Hurt toimetas, uus kirjaviis tarvitusele.

1878. a. lõpul Tartus ilmuma hakanud „Tartu Eesti Seitung“ suudab ennast ainult paar aastat vee peal hoida, et siis jälle kaduda.

1882. aastast peale ilmub Tartus ajaleht „Olevik“ Aadu Grenzsteini toimetusel ja väljaandel, tõustes varssi mõjuvaks kohale eesti lehtede hulgas „Eesti Postimehe“ kõrval, kelle toimetajaks on 1882.—1886. a. Dr. K. A. Hermann. 1886. a. toob Dr. Hermann „Pärnu Postimehe“ Tartu ja hakkab teda siin „Postimehe“ nime all välja andma, 1887. aastast kolm korda nädalas, 1891. aasta augustikuust aga esimese eesti päevalehena. Ka „Eesti Postimees“ ilmub Tartus J. Tülki toimetusel edasi ja sureb siin 1893. aastal, et siis Tallinnas jälle uuesti ärgata. 1899.—1900. a. annab M. Neumann Tartus ajalehte „Uus aeg“ välja ja viib ta siis Tallinna.

1896. a. läheb „Postimees“ cand. J. Tõnissoni kätte ja omandab enesele juhtiva koha eesti ajakirjanduses ning rahvuslikus politikas, mille pärast 1902. a. Tallinnas ilmuma hakkava „Teatajaga“ tõsine võistlus algab. 1907. a. suvest 1908. a. sügiseni peab „Postimees“ sõjaseaduse survele seisma ja tema asemel ilmuvad „Meie Aastasadad“ (15 nr.), „Sõna“ (5 nr.) ja „Elu“ samal väljaandel ja toimetusel; niisama tuleb tal enamlaste valitsuse ajal lühemaks ajaks ilmumine katkestada. 1905.—1914. a. ilmub „Postimehe“ nädalaväljaanne „Elu“. „Postimehe“ kaasandena ilmub 1901. aastast alates „Lasteleht“, mis J. Bergmanni toimetusel pikemat aega ainus perioodiline laste-ajakiri on, 1903. a. tuleb juurde arstiteadusline lisa „Tervis“, Dr. H. Koppeli toimetusel, ilmudes kuni 1910. a. lõpuni, ja 1905. a. pilkeleht „Säde med“, K. A. Hindrey tegeval toimetusel.

„Olevik“ läheb 1902. a. Aadu Grenzsteini Eestist lahkumise järele uute omanikkude kätte ja jätkab oma ilmumist vahelduvate toimetajatega kuni 1914. a., muutudes viimasel ajal 3 korda nädalas ilmuvaks leheks.

1903. a. sügisest peale ilmub käremeelse, eriti sotsialistliku voolu häälekandjana ajaleht „Uudised“, peab aga 1905. a. lõpu eel sõjaseaduse all oma käigu lõpetama. Tema asemele tuleb 1906. aastal „Hommik“, paneb aga juba 1907. a. jälle silmad kinni.

Politilistest lehtedest hakkavad 1905. aastal veel ilmuma: „Vabadus“ H. Laasi väljaandel ja toimetusel, „Isamaa“ E. Enno toimetusel, mõlemad lõpetavad aga oma ilmumise paari aasta pärast (1908) vähese osavõtmise tagajärjel.